

ΛΟΓΟΣ ΜΓ΄: Ευχαριστήριοις ύμνος στην παναγία Τριάδα (Άγιος Μάξιμος ο Γραικός)

/ [Πεμπτουσία](#)



ΛΟΓΟΣ ΜΓ΄

**Ευχαριστήριοις ύμνος στην παναγία Τριάδα,
που εκφωνείται καθ' όλη την Διακαινήσιμο εβδομάδα.**

Δόξα Σοι, Πανάγαθε Θεέ, Πάτερ Παντοκράτωρ! Δόξα Σοι και προσ-κύνησις και μεγαλοπρέπεια από κάθε ορατό και νοερό ον τώρα και στον αιώνα τον άπαντα!

Πως να μπορέσω εγώ, ο χοικός και πλήρης παθών, το αχάριστο δημιούργημα των πανάγνων χειριών Σου, να υμνήσω αξίως και να δοξάσω άρρητα το λαμπρό κράτος της θείας μεγαλειότητάς Σου και την ανεξερεύνητη άβυσσο της χάριτος και της φιλανθρωπίας Σου προς εμάς τους αχάριστους; Μολονότι απομακρυνθήκαμε από

την αγαθότητά Σου και δείξαμε μεγάλη ασέβεια με την κάθε κακία μας και πικράναμε την φιλανθρωπία Σου με την ανυπακοή και την ανταρσία μας, Εσύ δεν έπαψες να μας ελεείς, να προνοείς για μας και να μας τρέφεις. Δεν έπαψες να μας στρέφεις από τον δρόμο της πλάνης προς τον δρόμο της αληθείας Σου, με εξαίσια θαύματα, με τον νόμο, τους Προφήτες, τις σωτήριες εντολές, τα σημεία από τον ουρανό, τα σημεία επάνω στην γη και στην θάλασσα. Εμείς όμως, παρά την χάρη Σου προς εμάς, μείναμε αδιάφοροι, πικραίνον-τας Σε με διαφόρους τρόπους, με κάθε ασέβεια και φοβερές ανομίες. Αλλά ούτε ύστερα από αυτά απέστρεψες το πρόσωπό σου από μας, επειδή η άβυσσος της αγαθότητάς Σου είναι ανεξερεύνητη και ανεξάντλητη, ώστε ηττώμενος από αυτήν Εσύ, ο οποίος είσαι μόνος αήττητος και παντοδύναμος, ευδόκησες να μας στείλεις τον συνάναρχο και συμμετοχο Υιό Σου, τον Κύριο ημών Ιησού Χριστό, να βοηθήσει και να επαναφέρει στην πίστη το άσωτο και αχάριστο γένος μας. Είναι η μεγάλη ένδειξη της τελείας αγαθότητάς Σου προς εμάς, επειδή δεν ελέησες τον μονογενή αγαπημένο Υιό Σου, αλλά τον παρέδωσες σε φρικτά βάσανα και πικρό θάνατο, για να σώσεις εμάς τους αχαρίστους.



Τι μεγάλο και φοβερό μυστήριο είναι αυτό! Πόσο μεγάλη η φιλανθρωπία Σου προς

εμάς τους ασεβείς και αχαρίστους, και πόσο μεγάλη η αγαθότητά Σου! Δεν μπορούσε ο μόνος παντοδύναμος να σώσει το γένος μας; Πράγματι μπορούσε ο Κύριος και με ένα και μόνο θείο νεύμα Του να μας θεραπεύσει. Υπάρχει κάτι που είναι αδύνατο για Σένα; Όλα υπηρετούν και υποτάσσονται σε εσένα ως Κύριο και Δημιουργό, για να γίνει γνωστή η άμετρη φιλανθρωπία Σου προς εμάς τους ακολάστους, και η άβυσσος της γενναιοδωρίας Σου. Αλλά για να γίνει γνωστό και ότι όχι μόνο με το νεύμα της παντοδύναμης θείας δυνάμεώς Σου μπορείς να δημιουργείς το μεγάλο και θαυμάσιο, αλλά και να το πραγματοποιείς με μέσα, που θεωρούμε ασήμαντα και αδύναμα. Τι είναι πιο αδύναμο από την ανθρώπινη σάρκα, τα πάθη, τον σταυρό και τον θάνατο, με τα οποία έχεις ντροπιάσει τις αρχές και την εξουσία του σκότους και αυτόν που έχει το κράτος του σκότους, τον υπερήφανο και υπερόπτη σατανά και διάβολο, ο οποίος με διάφορες ασέβειες και ασέλγειες έχει φέρει τον θάνατο σε εμάς τους θνητούς εδώ και πολύ χρόνο; Τώρα όμως τον υπέταξες και τον παρέδωσες στην αποδοκιμασία κάτω από τα πόδια αυτών που ευσεβώς υπηρετούν την θεία δόξα Σου, ώστε αυτοί τώρα τον ποδοπατούν και τον χλευάζουν απομακρύνοντάς τον σαν ένα τιποτένιο πουλί με το ανίκητο σημείο του σταυρού. Τόσο μεγάλη είναι η θεία δύναμη που μετέδωσε η αγαθότητά Σου στο σημείο του σταυρού, ώστε να τρέπει τα δαιμόνια σε φυγή, να εκδιώκει τις ασθένειες και να ανασταίνει τους νεκρούς.

Πως όμως εμείς οι ασθενείς και ενδεείς μπορούμε να ευχαριστήσουμε γι' αυτά την αγαθότητά Σου; Δεν ζητάς τίποτα δικό μας, επειδή όλα ανήκουν σε Σένα, ο,τι υπάρχει και στον ουρανό και στην γη, στις θάλασσες και στις αβύσσους. Είσαι και Δημιουργός και Κύριος όλων αυτών. Το μόνο που θέλεις και ζητάς από μας με την μεγάλη αγαθότητά Σου είναι η σωτηρία μας καθώς και η πραγματική επιστροφή στην πίστη και η μετάνοια, για τις οποίες παρέδωσες στον θάνατο τον μονογενή και αγαπημένο Υιό Σου, τον Κύριό μας Ιησού Χριστό, με τον ζωοποιό θάνατο του οποίου εμείς, που ήμασταν έως τότε νεκροί, αναζωογονηθήκαμε, σωθήκαμε από τους σκοτεινούς γκρεμούς του Άδη και αποκτήσαμε την δυνατότητα να εισέλθουμε στους ουραμούς. Η είσοδος στον παράδεισο, που κλείστηκε άλλοτε για εμάς εξαιτίας του προπατορικού αμαρτήματος, ανοίχθηκε πάλι χάρη στην υπακοή του νέου Αδάμ, του Κυρίου μας Ιησού Χριστού [1], του Οποίου την θεία και ζωοποιό ανάσταση εορτάζουμε κάθε χρόνο γεμίζοντας τις ψυχές μας με θεία αγαλλίαση και άρρητη πνευματική χαρά.



Γι' αυτό, ας υμνήσουμε και ας φωνάξουμε από τα βάθη της καρδιάς μας: «Ευλογημένος είσαι, Κύριε Θεέ των πατέρων μας, πολυύμνητε και δοξασμένε στον αιώνα και ευλογημένο το όνομα της δόξας Σου εις τον αιώνα του αιώνος, αμήν. Ευδόκησες να μας επισκεφθείς ως ανατολή άνωθεν, δηλαδή ως ο νοητός ήλιος της αληθείας, του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Νεκρωθήκαμε από την ατιμία, αλλά Εσύ μας αναζωογόνησες με το φως της ευσεβείας Σου. Ήμασταν εχθροί Σου, υιοί του διαβόλου και τέκνα της οργής [2] κατά την προαίρεση, Εσύ όμως μας έκαμες φίλους και υιούς και αγαπημένα τέκνα Σου με την Χάρη του Κυρίου μας Ιησού Χριστού και την δωρεά του Αγίου Πνεύματός Σου, αφού μας έλουσες στο θείο λουτρό της Χάριτός Σου. Φώτισες με τις ακτίνες της σωφροσύνης και τους θησαυρούς της θεολογίας και της σοφίας εμάς που εισήλθαμε στο σκότος εξαιτίας κάθε πλάνης της διανοίας των θύραθεν σοφών». Φωτιζόμενοι, λοιπόν, από αυτές, ας δοξάσουμε αναμάρτητα τον Πατέρα και τον Υιό και το Άγιον Πνεύμα, τον μόνο τρισυπόστατο Θεό, τον άναρχο, τον άκτιστο, τον συναΐδιο, τον ατελεύτητο, τον δημιουργό κάθε ορατού και αοράτου, τον αγαθό, τον φιλόανθρωπο, τον δότη και τον αίτιο κάθε αγαθού. Προσκυνώντας Τον ας υμνήσουμε και ας Τον παρακαλέσουμε: «Σώσε μας με την Χάρη Σου, παναγία Τριάδα, Εσύ που εδημιούργησες και περιέχεις τα πάντα! Χάρισέ μας στην παρούσα ζωή να Σε υπηρετούμε τίμια και να εκτελούμε πάντοτε αυτό που είναι ευχάριστο και

προσφιλέσ σε Σένα με ευγνωμοσύνη και αγνότητα βίου. Αξίωσέ μας να συγκαταλεγούμε μεταξύ των αγίων Σου στην μέλλουσα ζωή, όταν θα ακούγεται η φωνή των εορταζόν-των [3], η φωνή της άρρητης χαράς. Είσαι ο Θεός μας, που αγαπάει και είναι πιστός και δίκαιος, ενώ εμείς είμαστε οι άνθρωποί Σου κατά την Χάρη Σου και δεν γνωρίζουμε κανέναν άλλον εκτός από Εσένα. Επικαλούμεθα το όνομά Σου και δοξολογούμε τον Πατέρα και τον Υιό και το Άγιο Πνεύμα, την μόνη Θεότητα και βασιλεία, διότι σε Εσένα αρμόζει κάθε δόξα, τιμή και προσκύνηση στους αιώνες. Αμήν».

1. Πρβλ. Α΄ Κορ. 15,22.

2. Πρβλ. Έφ. 2,3.

3. Πρβλ. Ψαλμ. 41,5.